

A szegedi festőművészek nyílt pályázat kiírását kérik a fogadalmi templom freskóira

Pénteken határoz a templomépítő bizottság

(A Delmagyarország munkatársától.) A polgármester — mint ismeretes — péntek délutánra hívta össze a fogadalmi templomépítő bizottságot, amelynek a templomfreskók megrendelésének kényes kérdésével kell foglalkoznia. A tanács eredetileg úgy határozott, hogy a fogadalmi templom három nagy freskójára nyilvános pályázatot ír ki megfelelő pályadíjakkal és a beérkező pályamunkák elbírálását egy szakértő zsűrire bizza. Ez a tanácsi határozat nem egyezett a templomépítő Foerk Ernő professzor véleményével. Foerk ugyanis azt a megoldást ajánlotta, hogy a város, ha már pályázatot ír ki a freskók terveinek elkészítésére, a pályázatnak ne adjon nyilvános jelleget, hanem az általa felsorolt hat festőművészt szólítsa fel a pályázaton való részvételre. A polgármester nem vett részt ezen a tanácsülésen, csak utólag értesült a határozatról, amelyet a tanács a legközelebbi ülésen a polgármester határozott kívánságára úgy módosított, hogy a kérdés elbírálását a fogadalmi templomépítési bizottságra bizza. A templomépítő bizottság dönti majd el, hogy előnyösebb-e a nyilvános pályázat a zártkörű pályázatnál és összeállítja a pályaművek elbírálására és a díjak kiadására hivatott művészi zsűrit.

Csütörtökön délelőtt a szegedi festőművészek háromtagú küldöttsége jelent meg a polgármesternél. A küldöttség tagja volt Pfeiffer Elek, Paróbek Alajos és R. Molnár Lajos. A küldöttség a szegedi festőművészek nevében azt kérte, hogy a város semmiesetre se

írjon ki zárt pályázatot a templomfreskók terveinek elkészítésére, mert ez a zárt pályázatot megfosztaná a szegedi festőművészeket még a pályázaton való részvétel lehetőségétől is. Abból pedig, ha a pályázaton kivétel nélkül minden festő résztvehet, aki azon részt venni óhajt, a városnak kára semmiesetre sem származhatik, csak haszna lehet belőle, mert hiszen így a zsűri nem hat, hanem esetleg 30 pályamunka közül választhatja ki a legjobbat. A festők küldöttsége elmondotta a polgármesternek, hogy a szegedi művészek a zárt pályázatot kiírásában már csak azért is sérelmet látnának, mert a Foerk Ernő által megnevezett hat művész közül egy sincs szegedi.

A polgármester kijelentette a küldöttség előtt, hogy a kívánságot indokoltnak tartja, azonban attól tart, hogy a szegedi festők azért nem vehetnének részt a nyilvános pályázaton sem, mert soha sem festettek freskót és így annak technikájával nincsenek tisztában. Erre viszont a festők kijelentették, hogy a freskófestés technikája tizedrangu kérdés, azzal minden valamirevaló festő tisztában van, ha nem is festett sohasem freskót, mert hiszen a művész maga csak a freskók természetes nagyságú színes kartonjait készíti el, tervezi meg, a felületre a képet segéd munkások festik fel, a művész csak a kényesebb részleteket dolgozza ki rajta.

A polgármester erre kijelentette, hogy a festők teljesen indokoltnak látszó kívánságát pártolólalag terjeszti a templomépítő bizottság elé.

Csütörtökön volt az új városházi rendszer »jelmezes főpróbája«

Már nem volt tanácsülés, a polgármester határozott a tanács helyett — Megállapították az új rendszer részleteit

(A Delmagyarország munkatársától.) Csütörtökön volt az életbeléptetett új közigazgatási rendszer premijerje, illetve jelmezes főpróbája a szegedi városházán. Ez a főpróba annyira érdekelte az érdekelteket, hogy tíz órakor, a rendes tanácsülés megkezdésének megszokott időpontjában, a hajdani tanács minden tagja bekopogtatott a polgármester szobájába, még azok is, akik tulajdonképpen szabadságon vannak. Inkább félbeszakították nyári pihenőjüket. Nagyon kíváncsiak voltak, mi lesz, hogy lesz, jobb lesz-e ezután, mint eddig volt, vagy pedig rosszabb.

A főpróba

Hangulatát kissé megzavarta, hogy a tanács terem nem volt szabad, valami kisajátítási bizottság ült benne tanyát és így ezt az utolsó bucsulást nem tarthatták meg a rendes helyen. A polgármester szobájában gyülekeztek össze a szenátorok és kíváncsian faggatták a vadonatúj teljhatalmát élvező polgármestert az új formák, intézkedési módok és határozati lehetőségek ténykörményeiről.

A polgármester maga stilszerűen már nem is ült a tanácsnokok közé, hanem íróasztala mögül büszkélkedett. Amikor megpillantotta a sajtó bizonytalanul beavató képviselőit, nevetve kiáltotta feljűk, hogy

megszűnt a nyilvánosság.

A tanácsnokok pedig félig gyászos, félig évődő hangulatban tárgyalták meg a változást. Nagyon megszokhatták a régi formákat, mert szörnyen csodálkoztak az új rend minden nüansán.

— Szóval ezután már nem tanácskozhatunk, nem vitakozhatunk, a tanács helyett a polgármester határoz — mondta elgondolkozva valaki —, így azután most már hatósági formában életre kel Tömörkény István régi asztaltársasága, ama nevezetes császári és királyi köztársaság, amelyben az elnökek mindig eggyel több szavazata volt, mint a többi tagoknak együttvéve...

— Körülbelül így lesz — egyezett bele a polgármester —, összeülhetek, beszélgethetek, de határozni csak nekem lesz jogom. Egyedül nekem. Ha akarom, elfogadom az előadó javaslatát, ha akarom nem fogadom el.

— Az biztos, hogy ezután gyorsabb ütemű

lesz az ügyintézés, mert az előadók bármikor referálhatnak és nem lesz szükség határozatképes tanácsra sem. Eddig a tanács csak akkor volt határozatképes, ha az ülésen az elnökök kívül legalább két tanácsstag vett részt. Most elég maga a polgármester, mert a polgármester mindig határozatképes állapotban lesz...

— Beszélgetés közben a polgármester hirtelen asztala elé invitálta dr. Pálffy József tanácsnokot és felszólította, hogy már

az új formában,

kezdje meg darabjainak referálását. Pálffy tanácsnok már készült ezekre az új formákra. Az előadói iverket átjavitgatta az új korszellemnek megfelelően. »Szeged sz. kir. város Tanácsától« volt eddig az előadói iver felirata. A Tanács szót Pálffy József már a polgármester szóval helyettesítette és a tanácsi határozatok többszámát (plurális majestatis) polgármesteri, vagy diktátori egvesszámmra változtatta át.

Az első akta eredetileg úgy szólt, hogy mi, tek. Tanács elrendeljük, hogy dr. Hammer Fidél aljegyző ur, aki eddig a város kihágási bíróságát vezette, ezentel a városi adóhivatal aljegyzői tiszt-ségét töltse be, a kihágási bíróságot viszont dr. Katona István aljegyző vegye át. Most ugyanezt a polgármester első személyben rendelte el. Elrendelem, beosztom, utasítom, az elrendeljük, beosztjuk, utasítjuk helyett.

A polgármester nem árulta el, hogy ujonca ő is ennek az új rendszernek. Valaki félhalk csodálkozással meg is állapította, hogy:

— Ugy csinálja jó Veszterünk, mintha mindig így csinálta volna...

— Eddig is így csinálta — mondta rá Rack Lipót pénzügyi tanácsnok nagy derűtséget keltve megjegyzésével, amelyből sokan a polgármesteri, most már intézményesített omnipotenciára hallottak ki félremagyarázhatatlan célzást.

Közben a polgármester behívatta Róth aljegyzőt és utasította — szintén első személyben —, hogy készíttessen

új bélyegzőket

a tanácsnokok, a polgármesterhelyettes és a fő-

jegyző számára, mert az egykori tanács tagjait felhatalmazhatja a polgármester, hogy a kisebb jelentőségű ügyekben megbízásból és nevében határozzanak.

Az idősebb szenátorok sokszor csóváltgatták a fejüket, látszott rajtuk, hogy nehezen szoknak bele az új rendbe, a polgármester pedig két aláírás között udvariasan, de igen határozott formában felkérte a nyilvánosság képviselőit, hogy »szüntessék meg jelenlétüket«, miután az új törvény szerint nincs tanácsülés, a referálás pedig nem nyilvános.

Amikor azután az összes előadók lereferálták a rabjaikat és a polgármester meghozta a csütörtöki napra rendelt határozatok százait, ismét fogadta az újságírókat, mondván:

— Most majd én tájékoztatom a sajtót a nevezetesebb határozatokról. Összesen egy érdeklő dologról volt szó. Egy fontosabb, a nyilvánosságot is érdeklő határozatot hoztunk, pardon, hoztam első személyben. A tisztifőorvos már régebben bejelentette a tanácsnak, hogy a népjóléti minisztériumban szervezett értesülése szerint, a miniszternek érdekes terve volt a szegedi

városi szegényházzal.

Ha a város nyilvánossá teszi a szegényházat, ha abban helyet ad azoknak a szegényeknek is, akik nem szegedi illetőségűek, akkor a miniszter magára vállalja az összes szegényházi ápolási költségeinek felét. Ezt természetesen örömmel fogadtuk volna, most azonban kiderült, hogy lehetlenné vált a miniszteri terv megvalósítása. Vétőt mondott ellene a gazdasági miniszter. A tisztifőorvos most azt jelentette, hogyha a szegényházban berendezzük a szinylődők osztályát és annak nyilvános jellegét adunk, az ott ápolott szegények ápolási költségeinek felét vállalja magára a miniszter. Ebbe is belemennék, illetve belemennék és ezért bizottságot küldtünk ki, pardon, én küldtem ki, hogy a kérdést előzetesen letárgyalja. A bizottságba delegáltam Pálffy tanácsnokot, Scultéty főszámvevőt, vitéz Szabó tanácsnokot, a tisztifőorvost és a közkórház igazgatóját.

— Mai határozataim között más fontosabb nem volt.

Megkérdeztük ezután a polgármestertől, hogy a nyilvánosság tájékoztatása hogyan történik ezután.

— Majd én feljegyzem az érdekesebb dolgokat és közlöm a sajtóval, — ajánkozott a polgármester. Megkérdeztük, hogyan tetszik neki az új rend, előnyösebbnek tartja-e a réginit?

— Mindenesetre egyszerűsíti a dolgokat — mondotta elgondolkozva —, a régi rendszerből azt, ami előnyös volt benne, átvesszük, ha kényesebb, komplikáltabb dologról kell dönteni, akkor bizony összehívom a tanácsot, meghallgatom a véleményeket és azután határozok. A különbség csak az lesz, hogy a magam hatáskörében határozok, a tanács tagok nem szavazhatnak. Megtartom

a hétfit és a csütörtököt,

a tanácsülések régi, megszokott napjait általános referáló napoknak, de közben is referálhatnak az előadók fontosabb és sürgősebb aktákat. Ugy gondolom, hogy a kormányt az a meggondolás vezette ennek az új rendszernek a megteremtésével, hogy a testületi felelősséget a súlyosabb egyéni felelősséggel cserélje fel. És ebben igaz is volt. Miután a régi rendszer előnyeit átvihetjük az újba, ezt az újat nem tartom hátrányosabbnak a réginit.

K A S S RENAISSANCE BAR

Fényes juliusi műsor

Fellépnek:

Sugár Rózsi
Lya és Hella
Sugár Mancsi
Simon Ilona
Monori Böske
Ivette Grey

Kezdeté éjféltől. 265 Záróra reggel.
Elsőrendű Jazz Band. Tánc. Hangulat.